

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА · 0478 922 154 · frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ · 0467 613 165 · protapetar@hotmail.com

SvTrojica.MELBOURNE

СвТројицаБранズвик

HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 28. НОВЕМБАР 2021. ⚡ Број 117. ⚡ Година III

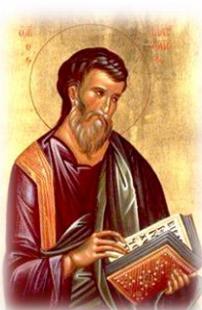
СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 28. / 15. НОВЕМБАР СВЕТИ МУЧЕНИЦИ ГУРИЈЕ, САМОН И АВИВ ПОЧЕТАК БОЖИЋЊЕГ ПОСТА	НЕДЕЉА 23. ПО ДУХОВИМА ГЛАС 6. Јутрење – Јеванђе. ПРВО Вајсресно Мт. 28,16-20 Лит. Еф. 2,4-10; Јеванђеље Лк.. 8,26-39 ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЧЕТВРТАК, 2. ДЕЦЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
ПЕТАК, 3. ДЕЦЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ ВАВЕДЕЊА ПРЕСВ. БОГОРОДИЦЕ
СУБОТА, 4. ДЕЦЕМБАР - ВАВЕДЕЊЕ	ЛИТУРГИЈА У 10 ч; ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 5. ДЕЦЕМБАР СВ. АПОСТОЛИ ФИЛИМОН, АРХИВ И АПФИЈА	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч

ЦРКВА ЈЕ ОТВОРЕНА ЗА БОГОСЛУЖЕЊА ДО НАЈВИШЕ 50 ПРИСУТНИХ

СВ. АПОСТОЛ И ЈЕВАНЂЕЛИСТ МАТЕЈ (29. / 16. НОВЕМБАР)

Свети апостол и евангелист Матеј, син Алфејев, дружије називан Левије, живео је у Галилејском граду

Капернауму.

Он беше човек имућан и по занимању цариник. Једном, у време боравка Свог у Капернауму, Господ Христос пође к мору, праћен народом. Пролазећи он виде Матеја где седи на царини и рече му: „Хајде за мном!“ Чувши ове речи не само телесним ушима него и ушима срца, Матеј устаде одмах, и оставивши све пође за Христом. У радости својој Матеј приреди Господу код куће своје велику част. Господ благи не одби позив и уђе у дом Матејев. Дођоше к Матеју и многи суседи његови, и пријатељи, и познаници - све сами цариници и грешници - и сећају за трпезом

заједно са Господом Исусом. А беху тамо и неки од књижевника и фарисеја. Видевши да се Господ не гнуша цариника и грешника, Него седи заједно с њима за трпезом, они роптаху и говораху ученицима Његовим: Зашто учитељ ваш с цариницима и грешницима једе и пије? А Господ чувши такве речи њихове рече им: *Не требају здрави лекари нећо болесни. Ја нисам дошао да дозвовем праведнике но грешнике на ђокирање.*

Од тога времена Матеј остави све и сва, пође за Господом Христом, и као верни ученик више се не одвајаше од Њега. Ускоро затим он се удостоји да буде увршћен у Дванаесторицу апостола. Заједно са другим ученицима Матеј праћаше Господа на Његовим путовањима по Галилеји и Јудеји, слушајући Његово Божанско учење, гледајући Његова безбройна чудеса, а понекад и учествујући у њима. Напоружан од Господа чудотворном божанском силом, он са осталим

апостолима хођаше к изгубљеним овцама дома Израиљева, проповедајући им Еванђеље Царства Божјег, исцељујући болесне, изгнонећи ћаволе, чистећи губаве, вакрсавајући мртве. Он беше оче-видач и сведок: и Спаситељевог живота, и Спаситељеве крсне смрти, и Спаситељевог вакрсења, и Спаситељевог вазнесења на небо.

После силаска Светога Духа на апостоле, свети Матеј спочетка остале у Палестини, заједно са другим апостолима проповедајући Еванђеље у Јерусалиму и његовој околини. Пред одлазак светог Матеја из Јерусалима, јерусалимски хришћани из Јевреја молише га да им остави писмено изложена дела и учење Господа Христа. Овој молби се придржише и остали апостоли. И свети Матеј, одазивајући се овој општој жељи, написа Еванђеље осам година по Вазнесењу Христовом. (Извор: СПЦ)

ЈЕР СТЕ БЛАГОДАЋУ СПАСЕНИ КРОЗ ВЈЕРУ

Велики је Бог наш. О Његовој величини сведочи Небо и Земља и сва Васељена. Због тога су у саставу обреда Свете Тајне Крштења садржане оне познате речи: „Велики си Господе и чудесна су дела Твоја, и нема те речи која ће бити кадра да опева Твоја чудеса“. Куда се год човек окрене свуда може да види „прст“ Божији, Његов рукопис. Јер, цела творевина речито говори о Божијој величини. Човек, који је створен по лицу Божијем, има ту ствараљачку моћ, наслеђену од Творца, али поставља се, и с правом, питање: колико ли је тек Творац изнад творевине Своје?

Бог је, наравно, далеко и високо изнад своје творевине. Са Њим се нико и ништа не може упоредити. Али, треба знати и то да без човека нема спасења. Бог, ма колико мohan, не може да нас спасе против наше воље. Зашто је то тако? Због тога што је Бог по суштини Љубав, а онај који воли не може ништа учинити против воље онога на кога се љубав односи. Такође, овде је важно напоменути и то да се ми не спасавамо нашим заслугама већ благодату Божијом. У том смислу и апостол Павле пише Ефесцима: *Јер сће благодату спасени кроз вјеру, и то није од вас, вар је Божији* (Еф. 2.). Одмах после тога Апостол додаје: „Не од дјела, да се не би ко хвалисао“.

Апостол нас позива да бдијемо над собом. Јер, нама је тако лако закључити да су наше заслуге за одређене ствари веома битне и да Бог треба да нас спасе, јер „ми нисмо као онај други“. Таквог става, којега називамо „фарисејски“ сви се редовно морамо чувати. Наравно, од нас се очекује да живимо по Јеванђељу, да се трудимо, да испуњавамо заповести Божије. То није спорно и није никаква нарочита заслуга наша ако смо спремни да као хришћани испуњавамо оно што се од хришћана

тражи. Али, да смо се ми могли спасити испуњавањем неких законских одредби онда бисмо се спасавали законом. Овако на ту тему казује епископ Дионисије Коzanски:

БЛАГОДАТ ЈЕ НОВИНА КОЈУ ЈЕ ГОСПОД ХРИСТОС ДОНЕО У СВЕТ. БЛАГОДАТ ЈЕ РАДОСТОВОРНА ВЕСТ И СИЛА ЈЕВАНЂЕЉА И ТАЈНА ЦРКВЕ. ОНО ШТО „НОВА ТВАР“ ИМА, А ШТО НИЈЕ ПОСТОЈАЛО У СТАРОМ СВЕТУ, ЈЕСТЕ БЛАГОДАТ. ЦАРСТВО БЛАГОДАТИ ЈЕ ЦАРСТВО НЕБЕСКО.
ЈЕВАНЂЕЛИСТ ЈОВАН, у уводу ЈЕВАНЂЕЉА, ГОВОРИ НАМ САЖЕТО, У ДВЕ СТАВКЕ, О БЛАГОДАТИ И ИСТИНИ ИСУСА ХРИСТА У ОДНОСУ НА МОЈСИЈА И ЗАКОН.
„ЗАКОН СЕ ДАДЕ ПРЕКО МОЈСЕЈА, А БЛАГОДАТ И ИСТИНА ПОСТАЈЕ КРОЗ ИСУСА ХРИСТА“ (Јн.1,17).
МОЈСИЈЕ И ХРИСТОС, ЗАКОН И БЛАГОДАТ, СТАРИ И НОВИ ЗАВЕТ.
Али и нешто друго, ВЕЛИКА РАЗЛИКА ИЗМЕЂУ „ДАДЕ СЕ“ И „ПОСТАЈЕ“.
МОЈСИЈЕВ ЗАКОН ЈЕ ПРЕДАВАЊЕ ЗАПОВЕСТИ, А БЛАГОДАТ ИСУСА ХРИСТА ЈЕ ДЕЛО СПАСЕЊА.
БЛАГОДАТ И ИСТИНА ПОСТАДЕ КРОЗ ИСУСА ХРИСТА“, ЗНАЧИ ДА ЈЕ ИСУС ХРИСТОС, „СВЕШТЕНИК ДОВЕКА“ (Пс.110,4).

Као што владика Дионисије говори, заиста је велика разлика између закона који се „даде“ и благодати која „постаје“. Мојсијев закон је предат човеку и овај је требао да га испуњава. Ако је испуњавао закон дословно то је била, у неку руку, гаранција да ће се спасити, али, када је благодат у питању њу даје Бог, кроз наш лични однос са Њим и свете тајне, којима приступамо. Ми, пак, никада нисмо сигурни да ли је тај наш однос довољно добар те зато не верујемо као наша браћа Протестанти да је само важно „прихватити Господа Иисуса Христа“ и да смо самим тим спасени“. Да, можда бисмо се у неком смислу сложили са њима, ако је наше прихватавање Христа потпуно, ако није реторичко, већ

суштинско, и када ми, заједно са апостолом Павлом можемо рећи: „Не живим више ја, него Христос Који је у мени“. Враћајући се поруци овога Апостола Ефесцима, јасно видимо да се човек не спасава ни делима ни врлином, а све то, с друге стране, мора практиковати. Тај његов труд Бог награђује Својим милосрђем, и благодату, коју излива на оне који Га љубе. Та благодат нам омогућује истински однос са Творцем. Човек поново постаје дете Божије и на тај начин се кандидује за спасење. „Спасење је да човек постане бог благодату Божијом“, говори горе цитирани Епископ.

Наше основно назначење било је да смо саздани за „добра дела“ и за живот у заједници са Богом. И то је један од разлога зашто се не можемо хвалити тиме када извршавамо закон Божији. То се просто очекује од нас. То смо одувек требали тако да радимо. А, када извршавамо закон, још увек нисмо спасени, јер спасење је од Бога, кроз благодат Његову. Свети Максим Исповедник пише о овоме следеће: „Човек се спасава благодату Божијом и својим трудољубљем и поучавањем“. Овим он подвлачи да спасења нема без човекове сарадње са Богом и да Бог никога неће спасити без његове слободне воље и пристанка да буде спасен. Имајући то у виду наша Света Црква је установила молитву која гласи: „Заштити, спаси, помилуј и сачувавј нас, Боже, благодату Твојом“. На ову прозбу свештеника, верни народ одговара са: Господи помилуј.

Господе Иисусе Христе Сине Бога живога, помози нам да можемо да разумемо да је једини пут за нас, Твоје следбенике, суштинско прихватавање истине о томе да си Ти тај Пут, а да се спасавамо „благодату кроз вјеру“ у Тебе Спаситеља нашега. Амин.

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 28. НОВЕМБАР

ДРЖЕЋИ СЕ ИСТИНЕ УЉУБАВИ ДА У СВЕТУ УЗРАСТЕМО У ОНОМЕ КОЈИ ЈЕ ГЛАВА, ХРИСТОС (ЕФ. 4, 15)

Ето свега што се од нас, браћо, тражи на овоме земном путовању: да се држимо истине и да живимо у љубави. Истина је откривена Христом Господом, и пример љубави је дат у Христу Господу. Нити се може доћи до истине мимо Христа Господа, нити се пак може наћи пример праве љубави мимо Њега. Видећи овај једини прави пут к светлости и спасењу у сплету многих лажних путова апостол Павле претходно опомиње: *ga не будемо више мала дјеца, коју љуља и заноси сваки вјештар учења* (4, 14) Истину може открити само Бог, праву љубав ме показати само Бог. Један човек може знати више него други човек, но истину може открити само Бог. Човеку долазе мисли као ветар, и призраци чине му се истином. Обманут својим мислима један човек обманује другог човека; заваран призрацима један човек заварава другог човека. А истина је у Богу и од Бога. Христос је, браћо, сва наша истина и сва наша љубав. Кад мислимо Христа, ми мислимо истину; кад делујемо по Христу, ми делујемо добро; кад љубимо Христа, ми љубимо љубав. Христом ми живимо, Христом растемо, Христом се обесмрћавамо и прослављамо. Он је наша глава – не само главар једнога друштво него стварна глава једнога живога тела, кога смо ми чланови. Држећи се истине и љубави ми се удостојавамо вечно пребивати у том телу Христовом.

О Христе Господе, пречудна истина и премила љубави наша,

дођи у нас и прими нас у Себе. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. Владика Николај

THE ANCIENT CHRISTIAN FAITH

THE ANCIENT ORTHODOX CHRISTIAN FAITH IS RELEVANT FOR ALL TIMES AND ALL PLACES

When a priest makes a concerted effort to relate to his young parishioners by demonstrating a real interest in their lives, and discovering what is important to them, there is a good likelihood they will remain pious Orthodox Christians for the rest of their lives. Actually taking the time to instruct them in the Orthodox faith, lays the groundwork for a faith that will stay with them for the rest of their lives, and gives them the tools they'll need to pass it on to their own future children.

A major problem for many young people (as many of our youth have shared with me) is the language barrier. Most young people are simply not interested in learning Church Slavonic, just as they are not interested in studying Church doctrine on their own.

Standing for long services without understanding the message as revealed in the services, leaves them dry, and often fails to impart the needed tools that will help them navigate the secular culture that would destroy their belief in God. Priests cannot simply be liturgical functionaries without being one step removed from wizardry. The Divine Services have to be more than form

and ritual, or the Orthodox faith will remain unknown to the people, and personal, sustaining faith, will elude them.

We must not allow our youth to see the Church as a vehicle for the preservation of ethnic culture and outdated religion, or the Church will be irrelevant to them, and they will leave as soon as they are out of their parents' home.

The bishops and priests of the Church must be willing to interact with the society at large, dialogue with the thinkers of today, and demonstrate that we actually believe Christ can change the hearts of men, and bring healing to a culture that is falling into the abyss. The living faith that is Orthodoxy will remain unknown if we fail to bring the Gospel message to this modern age. The Church will become an irrelevant relic of the past only if we let it happen.

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

ЕПИСКОП ЈЕРОТЕЈ: ВЕРОНАУКА НИЈЕ СТВАР НЕЧИЈЕ ДОБРЕ ВОЉЕ

Са занимањем смо у медијима прочитали изјаву неименованог лица из Министарства просвете да је покренуто низ састанака на захтев Патријарха да веронаука добије статус редовног изборног предмета, као и да се морају сагледати и последице такве одлуке за друге изборне предмете и правни оквир.

У исто време наведено је да се тако важне ствари не могу мењати преко ноћи, као и да се формира шира комисија која би се

искључиво бавила овим питањем, итд. итд. итд. Да немамо поверење у добре намере Министарства просвете закључили бисмо да је на делу стара бирократска смицалица: када нећеш нешто да обавиш формираш комисију... Мада смо уверени да то сада ипак није случај, морамо констатовати да такав сериозан приступ није постојао када је исти орган одлучио да Верску наставу са изборног предмета сведе на наставни програм. То јесте учињено преко ноћи, без икаквог озбиљног расматрања, без икаквих консултација, чак ни формалног, писменог обавештавања Цркве и верских заједница. Још мање се мислило, или можда јесте, о последицама. А последице су: да је веронаука најчешће избачена из редовног распореда часова и изводи се као претчас или као седми или осми час, а не би нас чудило да је тада намера била да Верска настава не постоји у школском распореду.

Повремено смо дужни и да све надлежне државне органе подсетимо да питање извођења наставе веронауке, није ствар нечије добре воље. По демократским и по начелним правне државе, којој и у овом погледу треба да тежимо, ради се о реституцији, јер Верска настава није укинута неком демократском процедуром, спровођењем закона, него је из школских програма у Србији ликвидирана у исто време када и десетине хиљада људи међу којима је било и стотинак православних катихета, као и других вероучитеља.

Дужни смо да овим поводом скренемо пажњу на конфузију коју стварају овакве информације јер као орган Владе Републике Србије (Владе, а не једног министарства), постоји Комисија за верску наставу у школи чији је задатак да прати организовање и остваривање верске наставе у школи. Ова Комисија је по саставу, начину рада и одлучивања, спремна да надлежним службама Министарства просвете помогне у разјашњењу

свих питања која изазивају недоумицу.

(Извор: СПЦ)

ПОЧЕТАК БОЖИЋЊЕГ ПОСТА

ДАНАС, 28. НОВЕМБРА, ПОЧИЊЕ БОЖИЋЊИ ПОСТ. ИМАЈУЋИ У ВИДУ ДА САМО ЈЕДАН СВЕШТЕНИК СЛУЖИ У НАШЕМ ХРАМУ, МОЛЕ СЕ ВЕРНИЦИ ДА НА ИСПОВЕСТ ДОЛАЗЕ ЧЕТВРТКОМ, КАДА СЕ СЛУЖИ АКАТИСТ, И СУБОТОМ, КАДА СЕ СЛУЖИ ВЕЧЕРЊЕ БОГОСЛУЖЕЊЕ.

АКО НЕКО НЕ СТИГНЕ ДА ДОЂЕ У ГОРЕ НАЗНАЧЕНО ВРЕМЕ, ЕВЕНТУАЛНО ЂЕ МОЋИ ДА СЕ ИСПОВЕДИ У ТОКУ ЈУТАРЊЕ СЛУЖБЕ, АЛИ ТОКОМ ЛИТУРГИЈЕ НЕЋЕ БИТИ ИСПОВЕСТИ.

НАРАВНО, ИСПОВЕСТ СЕ МОЖЕ ОБАВИТИ У БИЛО КОЈИ ДАН ТОКОМ НЕДЕЉЕ, АЛИ ЈЕ ПОТРЕБНО ДА СЕ ЈАВИТЕ ПРОТИ ПЕТРУ И ДА ЗАКАЖЕТЕ ВРЕМЕ.

НЕКОЛИКО НЕБЕСКИХ МИСЛИ О ВЕЋИМ ИСТИНАМА

Св. Григорије Палама

„Али, ко је тај који нас зове и обећава плату? - То је Отац нашег Господа Исуса Христа и Бог сваке утхе. Шта је виноград у који нас призива на рад? То је Син Божји, који је рекао: „Ја сам чокош“ (Јн. 15, 1). Јер нико не може доћи Христу, као што је Он сам рекао у Еванђелима, ако га Отац не привуче. А шта су лозе? То смо ми. Послушај опет шта Он сам каже: „Ви сће лозе а Ошац мој је виноградар“ (Јн. 15, 1. 5; 6, 44). Дакле, Отац који нас кроз Сина измирује са самим Собом, предвиђајући наша прегрешења, призива нас, али не као оне који чине рђава дела, него као незапослене. Истина, и нерад је грех, јер ћемо и за свако празно слово дати одговор (Маш. 12, 36). И као што рекох, превиђајући грехе које је сваки од нас учинио, Бог нас сваки пут изнова призива. Зашто нас зове? - Да обрађујемо виноград. То

значи, да се старамо о лозама, тј. о себи самима. А после тога, - о непојмљивог Божјег човекољубља! - обећава нам чак и плату и даје нам је, нама који радимо за саме себе. Дођите, каже Он, примите живот вечни који вам нудим пре богатог! Наградићу и замор од пута, и саму жељу да га добијете од Мене, као да сам вам лично дужан. Ко је тај који не дугује откуп Искупитељу од смрти? Ко не благодари Даваоцу живота? Међутим, Он чак обећава унапред и плату, и то плату неописиву! Јер, каже Он, „Ја дођох да имају живот, у изобиљу“ (Јн. 10, 10). Шта то значи изобиље? - Значи да Господ не само што се налази и живи са нама, него нас чини и браћом Својом и санаследницима. Изгледа да је управо то "изобиље" она плата што је давана онима који су похитали животворном Чокоту, који су били лозе Његове, и који се старају о себи и себе обрађују...

...Живот душе јесте једињење душе са Богом, као што је живот тела једињење тела са душом. И као што преступањем заповести, одвојивши се од Бога, душа је умртвила себе, тако послушањем заповести, сјединивши се поново с Богом, она оживљује себе... Као што је одвајање душе од тела - смрт тела, тако је одвајање Бога од душе - смрт душе. Управо смрт душе и јесте смрт у правом смислу речи. Као што смрт душе јесте права смрт, тако и живот душе јесте прави живот... Ми смо пре телесне смрти умрли, подвргнувши се душевној смрти, то јест одвајању од Бога... Одвајање душе од Бога кроз грех јесте вечна смрт“

(Извор)

ГОДИШЊА СКУПШТИНА НАШЕ ЦРКВЕНЕ ОПШТИНЕ ОДРЖАЋЕ СЕ

У НЕДЕЉУ, 12. ДЕЦЕМБРА 2021.
У 13 ЧАСОВА

АКО БУДЕ ДОЗВОЉЕНО
ПАНДЕМИЈСКИМ МЕРАМА КОЈЕ
ТАДА БУДУ НА СНАЗИ